

Днесъ получихъ отъ Цариградъ писмо, че г. Иларіонъ и Авксентій по царска заповѣдь, като станжлж болѣстнж причинж на г. Иларіона, българетѣ издѣйствуваха у Цариградъ, щото да прѣмѣщжтъ у Халкы, 1/2 часъ далечъ отъ Цариградъ.

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 85, № 7280).

52. Праздникъ на „стрижебрадието“ въ София

В. Гайда, г. I, 1867, бр. 16, с. 127, коментира по следния начинъ речъта на М. К. Буботиновъ, произнесена по случай три години отъ борбата на софиянци срещу гръцкитѣ владици и остригването на брадата на п. Тодоръ отъ владиката Доротей:

Новият празник на стрижебрадието сѣ празнѣвал торжественно и тжз година въ този град. Г. М. Б. Бѣботинов казал едно твърдѣ патриотическо слово. Немѣ придрѣжаваха и ній да похвалим ревност-тж и постоянството на софїенци и да ги насърчим в достопохвалното им поведеніе. Но много повече бихми им позавлали ній, ако да видѣхми, че показваха сжщата ревност и за благосъстояніето на училищата си, които въ нѣкое врѣме на сам сж встанали твърдѣ надирѣ. Г. М. Б. Бѣботинов би твърдѣ добрѣ сторил, ако сѣ сжщото пламено краснорѣчіе присоветѣваше своитѣ сограждане да обърнат вниманіе и върхъ състояніето на училищата, което, по нашето мнѣніе, е поважно и въ хилада стрижени бради. — Жално е, че ній по нѣкога сѣ тѣрѣми в положеніето на онзи некаджрен мжж, който сѣ карал сѣ жена си: „Дали вода нема или вода нема, вещице, защо да не мѣсиш хлѣбъ?“ А за брашно има ли, не смѣе сиромаша ни да помене.

53. Праздникътъ на св. Кирила и Методия въ София

Присѣтствувать официалнитѣ власти. Речъта на М. К. Буботиновъ.

Срѣдецъ, май 25.

Още щомъ сѣ запролѣти тая година, подъ главнето настояване на Н. пр. Ахмедъ Расимъ паша, мждрийтъ срѣдечскій управитель, на сѣко сѣсловіе отъ султанскитѣ подданици въ наштъ градъ сѣ обърна по силно вниманіето върхъ прѣобразованіето по черпія на градскитѣ чаршіи и улици, и тѣсва дѣло, започнжто още ланѣ, сега достигнува вече да сѣ привърши. Слѣдователно, за напрѣдъ и нашый градъ ще има честътж да сѣ хвали, че въ днитѣ на Н. и. в. султанъ Абдулъ Азиса сѣ снабди сѣ по-растворены чаршіи и уредны площади.

Българе, турцы и евреи, сичкы отъ сѣка стърна сж въ свободж; царскитѣ закони сѣкыму показватъ способъ за врѣменуване; честъта, имотътъ и животътъ — безразлично за сѣкого — еднакво сѣ увардюватъ; злодѣйци не сѣ чуватъ, ако исключимъ малцына нѣкои, които, водимы отъ духътъ на полуеничерскитѣ врѣмена, самъ-тамъ, макаръ и явнешката, още сѣ усмѣляватъ, кога отива работжтж за безчестенъ интересъ, да налагатъ гнуснитѣ си прищевкы за непрѣмѣняемъ законъ на бѣднжтж царскж ражж. Обаче това нѣщо, като е въ ржцѣтѣ на мждъръ управитель, нека сѣ хранимъ сѣ на-